

CVIČEBNÍ LISTY.

Priloha „Vojenských Rozhledů“.

Číslo 1.

Ročník III.

Kapitán generálního štábu Jaroslav Novák:

Bojový výcvik pěchoty.

„Jen národové s dobrou pěchotou mohly mít ve válkách úspěch.

Jen národové s láskou k vlasti a s láskou k neodvislosti mohou mít dobrou pěchotu.“

Generál de Maud'hui.

Články, které budou uveřejňovány s hořejším titulem, mají být skromnou splátkou na starý dluh; mají přispět k tomu, aby se Cvičební Listy staly věrnými svému jménu, t. j., aby byly vskutku listy, podle nichž lze cvičit, podle nichž by mohl velitel malé jednotky — družstva, čety, roty, — upravit metodicky svůj výcvičný program. Neboť toho, myslíme, je nám nejvíce potřeba: aby ty nejmenší bojové jednotky, ty, které jsou vlastním nositelem boje pěchoty, ta družstva, ty čety a roty byly vycvičeny co možná dokonale, t. j. systematicky a pružně, aby jejich velitelé i jejich mužstvo dovedlo se přizpůsobit každé úloze, každé situaci, každému terénu, aby si všichni byli vědomi této své pohotovosti, aby měli důvěru ve svou zbraň i sami v sebe, aby si byli jisti svou výkonností i svou vůlí, — aby věděli, proč cvičí, a že jsou vycvičeni dobře, aby — kdyby měli bojovat — věděli, proč bojují a že dovedou bojovat.

★

Tyto články budou věnovány pěchotě, té pěchotě, která i po světové válce, i při netušeném rozvoji materiálu a techniky zůstává nadále nositelkou boje. Pojednávajíce o bojových operacích pěchoty, týkají se ovšem i pěchoty, která by byla do boje dopravována na autech nebo jiných dopravních prostředcích a hodí se ovšem zcela i pro boj opěšalého jezdeckta, který je dnes nejčastější formou jezdeckta vůbec.

Redakce Cvičebních Listů byla by šťastna, kdyby se jí dostalo z nejširších kruhů příspěvků k bojovému výcviku i jiných zbraní, k výcviku malých jezdeckých jednotek ve zvláštních specificky jezdeckých úkolech, k výcviku malých jednotek dělostřelectva jak pro součinnost s pěchotou, tak také pro samostatné úkoly dělostřelecké, k výcviku malých jednotek letectva všech druhů, k výcviku malých jednotek ženijního vojska, atd.

Neboť teprve četba a studium výcviku a boje jednotek nejrůznějších zbraní může veliteli dnešní i malé vojenské jednotky dát potřebný rozhled i přehled o tom, jak vypadá dnešní bojiště, jaká je činnost a výkonnost různých zbraní v boji, jaká musí být jejich

součinnost, jakých bojových výsledků lze se nadíti od každé z nich i od jejich součinnosti. „Ve válce se dělá, co se může s tím, co se umí, — a aby se mohlo jen trochu, je třeba vědět mnoho a dobře“ (Foch).

★

Jakým plánem budou se řídit tyto články? Máme za to, že jejich rozvrh i plán může být diktován jen jedním činitelem, jenž je tu závazný: Cvičebním řádem pro pěchotu. Tento řád uzakládá oficiálně organizační principy, tvary i bojová pravidla československé pěchoty: studie, která si vytkla za úkol usnadňovati její bojový výcvik, podávati proň jakýsi návod, nemůže se tudíž nikterak ani v principech, ani ve způsobech lišiti od tohoto služebního předpisu, ba naopak bude její předností i výhodou, přimkne-li se k němu co nejvíce, bude-li sledovati nejen jeho ideový obsah, ale i vnější osnovu. Omezí se na to, že bude sbírkou příkladů, k a s u i s t i k o u k jeho ustanovením.

Proto tedy nebudou tyto články ničím než výběrem z onoho nesčíslného množství případů, jež se vyskytnou při výcviku i ve skutečném boji. „A la guerre il n'y a que des cas concrets“ — ve válce nejsou než konkrétní případy: žádný model, žádné schema, žádný vzor, nýbrž jen vždy nová konkrétní situace, ve které „se dělá to, co se může s tím, co se umí“. Sbírkou takových konkrétních případů z boje družstva, čety, roty, praporu, mají být přítomné články — sbírkou příkladů rozebraných a propracovaných podle úkolu, situace, terénu té které jednotky.

★

Družstvo je nejnižší organickou jednotkou naší pěchoty. Družstvo, skládající se ze 13 mužů seskupených kolem automatické rychlopalné zbraně — lehkého kulometu, — která je jeho jádrem. Ze dvou rojů po 6 mužích je jeden — střelecký — určen k obsluze kulometu, druhý — údernický — k jeho ochraně, ku pruzkumu, k boji puškou i ručním a puškovým granátem.

Automatická zbraň je tedy charakteristickou pro družstvo: družstvo však zůstává družstvem, i když o ni přijde; jeho muži bojují pod stejným velením svými osobními zbraněmi střelnými, vrhacími i bodnými, hledíce si opatřiti co možná nejdříve novou zbraň automatickou, která by patřila jim všem. Všichni členové družstva musí být zastupitelní, t. j., každý má ovládati všechny zbraně, které jsou v družstvu, od lehkého kulometu až po ruční granát a údernický nůž, tak aby mohl, kdykoliv by byla třeba, zastoupiti za kteréhokoli druhu.

Výcviku v družstvu v součinnosti všech 13 mužů s automatickou zbraní či bez ní předchází výcvik jednotlivců se všemi zbraněmi družstva, specialisování každého ze 13 mužů na určitou zbraň: ve výcviku v součinnosti a ve vzájemném zastupování počíná se výcvik družstva a končí se výcvik řadového vojáka. „U řadového vojáka i největší bitva se rozhoduje v boji jeho družstva, v němž má svou vlastní úlohu.“

Je tudíž viděti, jak je důležitý, jak prohloubený a svědomitý musí být výcvik družstva, jenž je zároveň výcvikem velitele družstva, neboť ideálem je, aby každý muž dovedl nejen zastoupiti kteréhokoli ze svých druhů, nýbrž i — kdyby bylo třeba — převziti

velení družstva. Proto také vedeme cvičení družstva tak, aby každý muž je mohl celé sledovati, aby si mohl stále býti vědom nejen úlohy své vlastní, nýbrž i úlohy všech ostatních, celku, neboť z toho teprve vyplyne účelná součinnost všech za jedním cílem. Každý muž v družstvu musí znáti námět cvičení, jeho účel, průběh i hodnotu; z toho plyne, jak těžká je úloha velitele družstva, jenž je jeho cvičitelem, a jak důležitá a těžká je úloha velitele čety, jenž jest cvičitelem velitelů družstev...

*

Zde budiž nakonec — než přikročíme k příkladům z boje družstva — řečeno několik slov o veliteli a velitelských ctnostech. Bylo o tom řečeno i napsáno již mnoho, — ale je to problém tolik naléhavý, důležitý, ba rozhodující, že není nikdy možno dosti ho zdůrazniti a dosti se snažiti o jeho vystižení. Je to ostatně problém nejen vojenský, nýbrž všeho sociálního života vůbec. Slavné anglické „Mens, no mesures“ — mužů je třeba, ne předpisů — definuje třemi slovy tento problém v celé jeho hloubce a šíři. Velitel, velitel, jedině velitel rozhoduje o ceně vojenského oddílu — to jako bychom slyšeli ohlasem z celé světové války, ze všech jejích situací, které jsme prožili, o nichž jsme slyšeli i o nichž jsme četli... „Vojsko je odleskem svého velitele. Jest jeho nejpřísnějším soudcem, zapamatovává si jeho nejnepatrnější výrok, sleduje neustále jeho chování. Nežádá si než aby se mu mohlo podivovati, a aby ho mohlo slepě následovati. „Krásné držení vojska v boji je nejlepší odměna velitele“ — tak rýsuje profil velitele Příručka pro velitele čety, vydaná za války ve francouzské armádě. V tom, soudíme, je obsažena první povinnost i poslední úspěch každého velitele: dověsti si získati obdiv svých podřízených, neboť obdiv je tím kouzelným prostředkem, jenž vzrušuje, vzněcuje, táhne za sebou toho, kdo je jím zasažen: velitel, u něhož se voják počne podivovati opravdovosti a jarosti, vyhrál již svou věc: stává se živým příkladem — řekli jsme o tom jindy na tomto místě. Tímto ohněm, tímto zápallem musí býti prostoupen všecken poměr velitele a podřízeného: vidí-li voják, jak hluboce a svědomitě chápe velitel svou věc, jak intenzivně se vmýšlí do každé sebemenší bojové situace, jak opravdově, zaníceně se snaží ožviti ji i jemu, jak je veden neustále jen jedinou snahou: zdokonaliti co nejvíce sebe i jeho, a to vše pro obranu, kdyby bylo třeba, ohrožené vlasti — nakazí se sám stejným zájmem, stejným názorem, stejnou opravdovostí, stejnou vůlí — čímž je dána první nejdůležitější podmínka úspěšného výcviku. Získati a udržeti neustále tento vztah svých podřízených k sobě, musí býti tedy nejpřednější snahou a péčí každého velitele — velitele družstva a čety především.

*

Jak vyložíme nejlépe mužstvu podstatu a charakteristiku družstva? Na střelnici. Stačí, abychom dali vypáliti volně roji úderníků určitý počet ran na řadu figur postavených vedle sebe ve střední vzdálenosti, a hned poté na jiný, stejný cíl, serii ran z lehkého kulometu. Mohutnost, rychlost i účinnost palby kulometu a ovšem i jeho potřeba střeliva kontrastuje velmi nápadně s ojedinělými ranami jednotlivých úderníků: střilející i ostatní přihlížející uvědomí si na ráz význam i hodnotu samočinné zbraně družstva.

(Budoucně dále.)

Příprava pro Válečnou školu.

Major generálního štábu František Němec:

Autorské řešení námětu čís. 17.

I. Pochod se koná daleko od nepřítele, mimo dosah jeho dělostřelectva a proto bude konán po silnicích. Jen letectvo může znepokojovati. Abychom ušli jeho napadení a zejména jeho pozorování, potáhneme, pokud možno za noci. Rozhodně však je třeba, by nejdůležitější část pochodu, t. j. jeho konec, zůstal nepříteli utajen.

Jinak hledíme zmenšiti, pokud možno, únavu pěšáka. Noční pochod celého pluku v jediném proudu byl by náhlým zrychlováním nebo zpomalováním ruchu jen zdrojem zbytečné únavy. Proto budou prapory pochodovati samostatně s pülhodinnými přestávkami, takže mezi prapory bude mezera přes 1 km. Bojové trény pojedou s prapory jednak proto, že s nimi budou znovu ubytovány, jednak z důvodu ukázněnosti pochodu.

II. Budeme mít 4 velké jednotky v tomto pořadí: 2., 1., 3. prapor, technická rota s plukovním trénem.

Spojovací rota pluku jde s 2. praporem, by byla ihned po ruce pro zřízení potřebných spojení.

Aby bylo udrženo spojení mezi všemi čtyřmi osamoceně pochodujícími jednotkami, spojí se navzájem vytvořením řetězu spojek.

Velitel pluku vyčká vyrazení poslední jednotky a pak předjede pluk, aby dorazil dříve do Smečna a mohl zde připravit rozkazy pro ubytování. Míjeje jednotlivé prapory bude mít příležitost prohlédnouti celý svůj pluk.

III. Východiště jest samozřejmě tam, kde se cesty jednotlivých ubytovacích prostorů sbíhají, t. j. u Božích muk, 2½ km sev. Svárova.

Časové podmínky pochodu. Pochodu dány jsou dvě hranice. Do Smečna, kam je 22 km, nesmím přijíti před 21. hodinou. Hostivickou silnici musí pak poslední oddíl přejíti do 22 h 30 min.

Ze Smečna bude třeba vykonati ještě pochod do nových ubytovacích prostorů. Se zřením na to, že pluk již urazil 22 km, bude stěží tato poslední část pochodu přesahovati 8 km. Chceme, aby těchto několik posledních km bylo vykonáno před rozedněním, které nastává asi v 5 hodin. Proto rezervujeme si pro tento pochod 2½ hod. Z toho důvodu musí doraziti poslední jednotka do Smečna do 2½ h. ráno, t. j., musí projíti východištěm v 21 hodin. Ježto pak k hostivické silnici jsou celkem 3 km, vidíme, že přejde silnici před 22. hod., tedy včas. Pořadím prvý prapor (2. prapor) projde východištěm v 19 h. 30, kdy již počíná šero, které znesnadní pozorování letadel.

IV. Opatření pro usnadnění pochodu. — Pluk má táhnouti za noci. Rozkaz je vydán ve 14 hodin, takže do večera zbývá ještě dosti času. Toho použijeme k tomu, že necháme celou trať až do Smečna prohlédnouti 1 důstojníkem od každé pochodové jednotky, který na koni může tuto cestu dobře vykonati. — Nutno také učiniti opatření pro orientaci v Kladně, které je s předměstím značně rozlehlé město, kde lze zblouditi zejména v noci. Město leží na 25 až 30 km za frontou a je zřejmo, že by bylo předmětem útoků nepřátelského letectva. Z obavy před leteckým bombardováním byla by při-

rozeně světla ztlumena, a za noci byly by ulice pusté. Proto velitel pluku pošle sem předem jezdce (5), kteří se zde za dne orientují a pak slouží za vůdce (4 pro pochod. jednotky, 1 pro velitele pluku).

Pochod je značný. Proto dostane rota svolení naložit 12—15 batohů na vozy. Tak velitel každé rotě může ulehčit slabším lidem, eventuálně může zavést střídání v nesení batohů.

Jednu hodinu před vyražením pluku vyrazí ubytvatelé, aby měli čas připravit nové ubytování. Tak pochodem unavené mužstvo může si ihned po skončení pochodu lehnouti.

SV. Horní Ptíče, 14 hodin.

1. pěš. pluk.

Rozkaz pro pochod pluku.

I. Pluk přesune se dnes nočním pochodem po silnici Unhošť—Velké Přítočno—Kročehlavy—Kladno—Tuháň—Libušín do Smečna, kde prapory dostanou další rozkazy.

II. Východištěm (Boží muka 2½ km severně od Svárova) projdou čela jednotek v tomto pořadí a čase:

2. prapor v 19 h. 30;

1. prapor v 20 h.;

3. prapor v 20 h. 30;

technická rota, pomocná rota, s plukovním trénem v 21 h. Velitelem jest velitel technické rotě. Bitevní trény s prapory. Spojovací rota pluku za poslední rotou 2. praporu.

III. Velitel pluku vyrazí z Hor. Ptíče v 20 h. 30 a předjede pluk.

IV. Ubytovatelé v pochodovém pořadí jednotek se shromáždí pod velením kapitána X. v 18 hodin u východiště.

V. Zadní jednotky zajistí své spojení s předními řetězem spojek (muž na 50 m).

VI. R ů z n ě. — Zapalování světla a kouření zakázáno. (Poučte mužstvo.) Každý velitel rotě dá naložit 15 batohů na vozy. Večeře bude rozdána před pochodem. Za pochodu bude uvařena v pojízdných kuchyních snídaně tak, aby mohla být rozdána ihned po dosažení ubytovacích prostorů. Na jižním okraji Kročehlav bude očekávat každou pochodovou jednotku 1 jezdec, jenž ji povede městem.

Velitel pluku X. Y.

Telefonický rozkaz.

V 13 h. 30.

Pluk potáhne v noci do Smečna přes Unhošť—Přítočno—Kladno—Libušín.

Vyšlete 1 důstojníka na koni nebo na kole na prohlídku silnice.

Major generálního štábu František Němec:

Náměty z pěchotní taktiky pro ústní zkoušky 1923—1924.

(Mapy 1 : 10.000. Těšín—Frýdek.)

Námět čis. 18.*)

Včleněná divise na pochodu z prostoru Frýdek—Místek provede útok na nepřítele, jenž zaujal posici na výšinách východní Stonavky.

*) Náměty čis. 1—17 viz Cvičební Listy ročník II. (1923).

Na sklonku dne má divise dosáhnouti východních okrajů kopců, které ovládají Těšín (386—327—336). Přední stráž je v dotyku s nepřítelem podél toku Stonavky.

1. pluk této divise (včleněný) má se shromáždit ve 4 hodiny ráno severně Hor. Tošonic a má útočit na posici Hor. Třanovic.

Pásmo činnosti je ohraničeno:

na severu: linií 379 (sev. Dol. Tošonic) 331, Červ. Hostinec, Hor. Žukov (inclusive);

na jihu linií: Vojkovice (inclusive), Hor. Tošonovice (inclusive), 326 (jižně Hor. Třanovic), 362 (jižně Dol. Žukova).

Jaké dispoziční učiny velitel pluku:

1. pro shromáždění pluku;

2. pro útok (záměr manévru, útočný tvar, cíle);

3. sestava útočného praporu, užití kulometní roty).

Námět čís. 19.

Včleněná divise ustupuje od Těšína na Frýdek před nepřátelskou přesilou, která se zmocnila Těšína.

V 11 hodin předvoj divise je na výši Dobré, zadní voj na výši Hor. Žukova. Velitel divise dá předposlednímu pluku proudy tento rozkaz:

„Zaujměte se svým plukem posici západně od Stonavky (351 Mušalki 321), abyste zdržoval co možná nejdéle pochod nepřítelů a poskytl divisi čas zaujmouti posici na výšinách Skalice—Dobrá.

Až budete příliš tísněn, ustupte na Dobrou. Frýdek klade postup odpor v Hor. Tošonicích a na potoku Holčíně.

Situace pluku v 11 h.

S. V. velitele pluku u Červeného hostince.

1. prapor mezi Mušalki a Stonavkou.

2. a 3. prapor ještě na východním břehu Stonavky.

Jaké dispoziční učiny velitel pluku pro splnění úkolu (zaujaté posice, rozmístění různých jednotek)?

Námět čís. 20.

Divise na pravém křídle armády postupuje z Frýdku—Místku na Frýštát přes Brusovice—Bludovice.

Na zprávy, že značné nepřátelské oddíly překročily Olšu u Těšína a Jablunkova, dá velitel divise v 10. hodin 1. pluku, jenž jest ve Frýdku, rozkaz, aby se zařídil u Dobré jako boční voj a kryl ve směru na Hor. Tošonovice a Ellgoth.

Čelo divise počíná v 10 h. přecházeti Ostravici.

Jaké dispoziční učiny velitel pluku, by vyplnil svůj úkol?

Umístění praporů a jich jednotek?

Štábní kapitán generálního štábu Ladislav Š a n d e r a.

Náměty z taktiky dělostřelectva.

(Pro ústní zkoušku kandidátů r. 1923—1924.)

Mapy 1 : 75.000. Roudnice—Panenský Týnec a Kladno—Slaný.

I. Všeobecná situace.

Červená armáda, postupující od severozápadu proti modré armádě, která kryje Prahu, dosáhla 25. dubna všeobecně linie Mšec (Kornhaus) — Slaný (Schlan) — Velvary (Welwarn).

II. Zvláštní situace.

a) 1. pěší divise je včleněna mezi ostatními divisemi, které má červená armáda v první linii.

1. pěší divise se ubytovala 25. dubna večer v prostoru G. Paletsch (na jihovýchod od Vraného [Wranna])—Stradonitz—Kralowitz—Wotrüb—Želečovice—Beřovice—Tmaň—Sv. Isidor (jižně od Buděnitze) vše inclusive. SV Zlonice.

Přední stráže byly postaveny na linii: kóta 317 Na háji, kóta 310 Na hájní (obě na sever od Slaného) — Dolín — kóta 264 (na jih od Beřovic) — křižku (u úvozu, který vede od Hobšovic na jihozápad).

Divise disponuje svým organickým dělostřelectvem, které bylo ubytováno takto:

Oddíl I/1 Wotrüb.

Oddíl III/1 Drchkov.

Oddíl II/1 Breschtan.

Oddíl 251 Beřovice.

Dělostřelecký pluk čís. 101 Zlonice.

b) Jezdecko červené armády je v dotyku s částicemi modré armády, které drží v pásmu 1. pěší divise tuto linii: kotu 318 (na silnici jihovýchodně od Knovíz) — Želenice — kotu 278 (jižně Zvoleňoves) — Δ 264 Nade vsí.

III. Divise dostala 25. dubna ve 22 hodin rozkaz, aby postupovala 26. dubna ve všeobecném směru na Vřetovice.

Postupové pásmo je ohraničeno v levo linií:

Tmaň—Lunkov—Zvoleňoves—Kováry—Noutonice (místa inclusive); v pravo linií:

Kralovice—Slaný—Knovíz—Olšany—Stelčoves (vše včetně) — Buštěhrad (mimo) — Makotřasy—Středokluky (obě inclusive).

Linie předních stráží bude překročena čelnými částmi divise v 6 hodin.

Ke konci dne má býti dosažena předsunutými částmi linie: Středokluky—Čičovice—Okoř—Noutonice.

IV. Velitel divise se rozhodl postupovat s brigádami vedle sebe, a to takto:

a) před voje: od každé brigády dva prapory;

b) hlavní voj:

v 1 linii: zbývající prapory čelních pluků;

v 2. linii: druhý pluk každé brigády.

Hranicí mezi brigádami jest linie: Dolín—Podlešín—Želenice—Vřetovice—Vel. Čičovice (vše pro pravou brigádu).

Vypracovati jest:

1. Jaký návrh učiní velitel 1. dělostřelecké brigády veliteli divise stran užití dělostřelectva dne 26. dubna.

2. Jak provede divisní dělostřelectvo postup.
3. Rozkaz velitele 1. dělostřelecké brigády pro postup dne 26. dubna.

N á m ě t č í s. 22.

Mapy: stejné jako při námětu čis. 21.

I. Všeobecná situace: stejná jako při námětu čis. 21.

II. Zvláštní situace.

1. pěší divise provedla dne 26. dubna postup podle rozkazů, plynoucích z námětu čis. 21.

V 8 hodin dosáhla pěchota předvojů všeobecně čáry: Výšina jižně od Knovíz — kóta 279 (na jihovýchod od Knovíz) — Ritter-Berg — kóta 260 (jižně od Zvoleňovse) — jihovýchodní cíp Zvoleňovse — silnice, vedoucí směrem na Δ 264 Nade vsí.

V 8 h 20 min. dostane velitel divise hlášení velitelů předvoju, která úhrnem obsahují toto:

Nepřítel drží slabšími jednotkami kotu 318 (na silnici do Olšan) — alej od Želenice na západ až k rozcestí — severní okraj Želenice — úvoz a železniční zářez severovýchodně od Želenice — kotu 278 (jižně od Zvoleňovse).

Předvoje nemohou dále postupovati, hlavně pro živou dělostřeleckou palbu nepřítelovu. Nepřátelské dělostřelectvo se odhaduje na 2 lehké oddíly (1—8 cm, 1—10 cm) v prostoru Třebušice—Dvůr Holousík; jeden 8 cm oddíl v prostoru jižně od E. St. Zvoleňovse.

Vypracovati jest:

1. Kde je v té chvíli dělostřelectvo divise a čím se zabývá.
2. Jaký návrh učiní velitel 1. dělostřelecké brigády veliteli divise.
3. Rozkaz velitele 1. dělostřelecké brigády k provedení tohoto návrhu.

N á m ě t č í s. 23.

Mapy: stejné jako při námětu čis. 21 a 22.

I. Všeobecná situace: stejná jako při námětu č. 21 a 22.

II. Zvláštní situace:

Když byla provedena opatření, plynoucí z námětu čis. 22, podařilo se odpor nepřátelský zdolat a předvoje postupovaly dále podle dispoic uvedených v rozkazech, plynoucích z 21. námětu. Tento postup byl zdržován jen hlídkami, které se usadily tu a tam v terénu, avšak byly vždy po krátké době zahnány.

V 10 h 20 min dosáhly předvoje této linie:

Výšina na severozápad a sever od Stelčovsi — kóta 296 (severně od Vřetovic) — Hřbet táhnoucí se od koty 296 severně Vřetovického potoka k Zákolanům. Předvoje nemohou této linie překročit pro silný nepřátelský odpor.

Podle hlášení pěchoty se nepřítel opevnil ve Stelčovsi — na severovýchodních svazích koty 292 (východně od Stelčovsi) — na západních svazích výšiny kostel 292 Sv. Maria — ve Vřetovicích — na svazích jižně Vřetovického potoka — na svazích východně Zákolanského potoka.

Letectvo hlásilo tyto čerstvé opevňovací práce: zákopy na jiho-východním svahu hřebetu kóta 305, u Zájezd a Libochovička, na severním svahu výšiny severně od Libochovička, u Hol a Δ 328 Na kopci. Mimo to u kot 333, 317, 304, u zříceniny západně od Okoř, a na kotě 302 (severně od Okoř).

Umělé překážky nebyly pozorovány.

III. Velitel 1. pěší divise podnikne všeobecný útok a rozhodl se stran pěchoty takto:

Brigády budou útočiti vedle sebe. Levá brigáda s pluky vedle sebe, pravá s pluky za sebou.

Levá brigáda dá do první linie čtyři prapory. Čelní pluk pravé brigády bude útočiti s prapory za sebou.

Hranicí mezi brigádami je linie:

Kóta 292 (východně od Stelčovsi) incl. — Zájezd (mimo) — kóta 317 (mimo) — Vel. Čičovice (mimo). Hranice pro pravou brigádu.

Výchozí základna útoku: linie dosažená čelními částicemi před-vojų.

Vyrazení k útoku ve 12 h 25 min. po dvacetiminutové dělostřelecké přípravě.

V y p r a c o v a t i j e s t :

1. Návrh velitele 1. dělostřelecké brigády pro užití dělostřelectva při útoku.

2. Činnost dělostřelectva před zahájením přípravy útoku.

3. Rozkazy, které vydá velitel 1. dělostřelecké brigády před zahájením útoku.

Major generálního štábu František Němec:

Náměty z taktiky jezdeckta pro ústní zkoušky 1923—1924.

Mapy 1 : 75.000 (Těšín), 1 : 10.000 (Těšín).

N á m ě t č í s. 24.

Divise nocující v prostoru Frýdek—Místek má nazítří postoupiti proti nepříteli, kterému se odpoledne podařilo se zatlačením krycích oddílů překročiti Olšu a postoupiti na 2 km západně od řeky.

Po půlnoci bylo slyšeti značnou střelbu u Těšína, která asi po 2 hodinách se utišila a jen občas se obnovovala. Zprávy nedošly.

Pásmo pochodu divise (ve svazu)

j i ž n í: dráha—Vyrabana—Dol. Žukov (včetně),

s e v e r n í: Brusovice—Pitrov—Grodišev (včetně).

Eskadrona přenocovala za linií předních stráží v Neuhoř (Nových Dvorech) a poslala spojovací hlídku ke krycím oddílům u Těšína.

1. Úkol, který divisní kolonní eskadrona obdrží pro pochod.

2. Útvar, ve kterém postupuje hlavní voj eskadrony.

Námět č. 25.

Námět týž jako v č. 24.

Eskadrona má svou hlavní částí prozkoumat a krýti pochod divise podél osy pochodu Dobrá—Těšín.

1. Při východu z lesa (vých. Dobré) u továrny na likéry jsou přední částice eskadrony přivítány výstřely ze skupiny domku v údolí Holčiny.

a) Sestava eskadrony v této chvíli.

b) Co učiní velitel přední čety a velitel eskadrony.

2. Po rozvinutí se předvojové čety bylo pozorovati brzy jednotlivé jezdce, kteří ujížděli k Vojkovicům, kamž se současně od Hor. Tošonic přiblížil větší oddíl jezdecký (as $\frac{1}{2}$ eskadrony). Odpor nepřátelský u Holčiny utichl.

a) Rozhodnutí velitele eskadrony a opatření, jež učiní.

Námět č. 26.

Námět totožný s námětem z taktiky pěchoty č. 18, divise je však krajní divisi na pravém křídle. Nepřátelské levé křídlo bylo zjištěno u 395 Vleto pole. Naše pravé křídlo na kopeč, ležícím 1 km východně od Hor. Třanovic. Na zprávu, že oddíl asi 1—2 prapory silný překročil u Třince Olšu, dá velitel divise eskadroně u Vyrabaně tento rozkaz:

I. Postupte se svou eskadronou přes Hnojník k zastávce a hleďte zabrániti nepříteli přechod přes potok Rzeku do příchodu mých záloh, které právě vyrazily z údolí západně Hor. Tošonic.

II. Je Vám k dispozici četa pancířových aut, jež stojí u Vyrabaní.

III. Váš oddíl bude podporován četou 8 cm děl v posici u Fifejdy. Spojení prostřednictvím telefonní centrály, jež bude otevřena u Hnojníku.

Disposice, které velitel eskadrony učiní pro splnění úkolu (posice, sestava).